

Cirkulärnr: 1998:36
Diariernr: 1998/0654
Handläggare: Johan Carlström
Sektion/Enhet: Arbetsmarknad & Näringsliv
Datum: 1998-03-11
Mottagare: Kommunstyrelsen
Rubrik: Regional tillväxt - för arbete och välfärd Regeringens proposition 1997/98:62

Arbetsmarknad & Näringsliv
Johan Carlström

1998-03-11

Kommunstyrelsen

Regional tillväxt - för arbete och välfärd Regeringens proposition 1997/98:62

Regeringen presenterade den 9 mars 1998 sin regionalpolitiska proposition. Vi återger här i sammandrag de delar som direkt eller indirekt påverkar kommunerna.

Förbundets kommentarer skrivs med kursiv stil och indrag.

De övergripande regionalpolitiska målen är oförändrade och ligger fast: Ut-hållig ekonomisk tillväxt i hela landet, en jämn fördelning av välfärden mellan människor bosatta i olika delar av landet och en valfrihet som gör det möjligt att arbeta och bo i såväl storstäder, större och mindre tätorter som i glesbygd.

Det övergripande målet för den regionala näringspolitiken ska vara att utifrån de förutsättningar som finns i varje region stimulera en hållbar ekonomisk tillväxt som kan bidra till fler och växande företag och därmed öka sysselsättningen för både kvinnor och män.

I det följande återges huvuddragen i framför allt den regionala näringspolitiken, som - åtminstone delvis - kan sägas öppna nya sätt att arbeta med regional tillväxt och utveckling.

Från det regionalpolitiska avsnittet i propositionen tar vi främst upp den komplicerade frågan om avgränsningen av våra regionalpolitiska stödområden, sett i relation till EU:s strukturpolitik och den diskussion som f.n. pågår om riktlinjerna för den nya strukturfondsperioden, fr.o.m. år 2000.

I övrigt föreslås inom regionalpolitiken en del mindre förändringar i regelverken, samt en del punktinsatser, bl.a. på kommunikationsområdet. De sistnämnda berörs inte i cirkuläret.

Cirkuläret avslutas med en kommentar med anledning av den pågående försöksverksamheten med ändrad regional ansvarsfördelning.

Regionalpolitik

- Regeringen återkommer i sin bostadspolitiska proposition med förslag på hur statens åtagande gentemot kommuner som hamnat i en särskilt svår ekonomisk situation till följd av sina åtaganden för boendet ska utformas.
- Den decentraliserade utbildningen och distansutbildningen ska byggas ut med minst 1500 platser senast år 2000, i första hand inom stödområde 1.
- Regeringen avser att avsätta 30 miljoner kronor av det särskilda programmet för regionalpolitiska stödåtgärder för att främst inom stödområdena initiera lokala och regionala utvecklingsprojekt inom kulturområdet. Det är en treårig försöksverksamhet, som börjar i år, och som syftar till att stärka regional utveckling och kulturell infrastruktur, bl.a. med hjälp av IT.

Glesbygds- och landsbygds politik

Regeringen föreslår en mängd olika åtgärder för utveckling av glesbygden och landsbygden. Inledningsvis konstateras att för att en ekonomisk tillväxtpolitik ska bli framgångsrik är det nödvändigt att landets resurser tas till vara även i gles- och landsbygd.

Nyföretagande och kooperativt företagande bör stimuleras och lånemöjligheterna förbättras för unga entreprenörer. Ett konkret åtgärdsprogram bör utarbetas för att främja kunskapsintensiv produktion i gles- och landsbygd. Ytterligare 5 miljoner kr anslås för att främja export av svenska livsmedelsprodukter. Vidare föreslås användning av arbetsmarknadspolitiska åtgärder för småskalig turistutbildning, fiskevårdande åtgärder och för vidareutveckling av ett nationellt trav- och galoppcentrum.

Inom serviceområdet föreslås bl.a. att arbetet med samordnade servicelösningar intensifieras t.ex. uppbyggnad av en databas för att kartlägga förändringar i serviceutbudet. Vidare uppdras åt Konsumentverket att initiera projekt för samordnad varudistribution. Elektrifiering av återstående hushåll stimuleras med bidrag.

Folkrörelserådet föreslås få ökade resurser för att understödja lokala utvecklingsprocesser. Glesbygdsverket föreslås få ytterligare medel för LAG-gruppernas verksamhet inom EU:s strukturfonder, gemenskapsinitiativet LEADER II. LAG står för Local Action Group och utgör ledningen av arbetet i LEADER II.

Till sist föreslår regeringen att en utredning tillsätts för att närmare studera glesbygdens och landsbygdens utvecklingsmöjligheter.

Stödformen regionalt utvecklingslån upphör

Nuvarande stödform för regionalt utvecklingslån ska upphöra. Kreditbehovet ska i stället tillgodoses främst genom lån från Stiftelsen Norrlandsfonden och ALMI Företagspartner AB. För att samtidigt inte minska möjligheterna till lånefinansiering av regionalpolitiskt angelägna projekt i norra Sverige föreslår regeringen att Norrlandsfonden får ett kapitaltillskott på 200 miljoner kr.

Stödformen nedsättning av socialavgifter förändras

Regeringen föreslår att vissa branscher upphör att vara nedsättningsberättigade fr.o.m 1 januari 1999. Stödformen är ännu inte godkänd av EU-kommissionen. I de pågående överläggningarna om stödformen har regeringen ställt sig positiv till EU-kommissionens förslag om att utesluta företag som bryter eller utvinner mineraliska produkter. För att hålla nere kostnaderna för stödformen föreslår regeringen att jordbruk, skogsbruk, trädgårdsskötsel, jakt och fiske samt annan personlig serviceverksamhet inte längre ingår i systemet med nedsättning av socialavgifter.

Stödformen transportbidrag både reduceras och utvidgas

Transportbidragszon 1 ska upphöra, samtidigt som kravet på lägsta transportavstånd höjs till 401 km. Transportbidraget utvidgas till att omfatta transportkostnader med fartyg till annan hamn på betydande avstånd från ursprungshamnen. Bidraget differentieras så att hamnar norr om Umeå kommun får 40 kr/ton, från och med Umeå kommun till Kramfors kommun 30 kr/ton samt söder om Kramfors kommun 20 kr/ton. Bidrag för landtransporter till hamnar samt till hamnar i grannländer ska även kunna lämnas om det leder till mer rationella transporter. Bidrag till landtransporter till hamn inom stödområdet kan kombineras med transportbidrag för sjötransporter.

Sambandet mellan den nationella regionalpolitiken och EU:s strukturpolitik

Systemet med stödområde 1 och 2 samt inplacering i tillfälligt stödområde bibehålls.

Enligt regeringens bedömning är det angeläget med ett ökat samband mellan den nationella regionalpolitiken och EU:s regional- och strukturpolitik. Tanken är att det därigenom blir möjligt att sätta in mer kraftfulla åtgärder i de regionalpolitiskt prioriterade regionerna och att effekterna av olika åtgärder förstärks. Sambandet får emellertid inte tolkas alltför strikt. Den 18 mars 1998 kommer EU-kommissionen att lägga fram ett förslag till förordningar för strukturfonderna för nästa programperiod 2000 - 2006. Samspelet med den nationella regionalpolitiken kommer att läggas fast som ett resultat av de förhandlingar som påbörjats och som förväntas bli klara under senare delen av 1998 eller början av 1999.

I propositionen sägs samtidigt att våra möjligheter att själva bestämma avgränsningen av det nationella stödområdet är kraftigt begränsat. EU-kommissionen har nyligen utarbetat riktlinjer för hur de nationella regionalpolitiska stödområdena ska utses i framtiden. Detta innebär bl.a. att de områden i vilka regionalpolitiskt stöd kommer att lämnas under åren 2000 - 2006 kommer att minska från att som för närvarande omfatta 46,7% av befolkningen i EU till 42,7%. Det närmare utfallet för medlemsländerna kommer att fastställas senare. Enligt EU-kommissionens kriterier skulle Sverige i dagsläget få ha ett nationellt stödområde som motsvarar endast 15,6% av landets befolkning. Den jämförelsevis låga andelen beror främst på att arbetslösheten är jämförelsevis jämnt fördelad över landet.

Sveriges nuvarande stödområdessystem har gällt sedan 1990. Sedan dess har endast smärre ändringar gjorts i stödområdesavgränsningen. Stödområdena 1 och 2 samt det tillfälliga stödområdet omfattar f.n. cirka 13% av Sveriges befolkning. För närvarande finns inga motiv för större förändringar i stödområdesinplaceringarna.

I jämförelse med vår nationella stödområdesavgränsning kan konstateras att EU:s strukturstödområden täcker ett betydligt större geografiskt område och omfattar cirka 25% av Sveriges befolkning. Till denna andel bidrar mål 6-området med 5%, mål 2-områdena med 11% samt mål 5b-områdena med 9%.

Vi konstaterar att i de kommande förhandlingarna med EU kommer frågorna om stödområdesavgränsningarna att få stor betydelse. Regeringen har redan tidigt fastlagt en strategi som innebär att mål 6 ska ingå som en del av mål 1, samt att området utökas med de kommuner efter norrlandskusten som ingår i målområde 2, 5b eller saknar geografisk måltillhörighet. Det nya mål 1-området skulle i så fall omfatta 11% av landets befolkning och till avgränsningen inte helt överensstämma med våra nationella stödområden.

En sådan förändring skulle alltså innebära att regeringen - något motsägelsefullt - avviker från sin uppfattning om att öka sambandet mellan EU:s och den nationella stödområdesavgränsningen. Motivet är dock lovvärt eftersom regeringen räknar med att mål 1-bidraget räknas per invånare och att Sverige därmed skulle få ett totalt större EU-bidrag.

Kommunförbundet genomför ett informationsmöte om den framtida strukturpolitiken, tisdagen den 24 mars på Sky City på Arlanda. Vi kommer då att informera dels om innehållet i EU-kommissionens förslag till nya strukturfondsregler, som publiceras den 18 mars, dels om hur den regionalpolitiska propositionen berör strukturpolitiken.

Regionala utvecklingsstrategier

Redan idag har länsstyrelserna regeringens uppdrag att basera sitt regionala utvecklingsarbete på en långsiktig sektorsövergripande utvecklingsstrategi för länet.

Regeringen avser att återkomma med ytterligare riktlinjer för det regionala utvecklingsarbetet. Strategierna ska utformas i ett brett partnerskap. Regionens val av genomförandeorganisation och ansvarsfördelning inom denna samt vilka insatser som prioriteras och hur de finansieras av de olika aktörerna ska beskrivas utifrån de förutsättningar som finns i respektive region. De regionala utvecklingsstrategierna måste vara väl förankrade på lokal och regional nivå.

Huvudsyftet med de regionala utvecklingsstrategierna är att de ska utgöra underlag för olika planeringsprocesser.

En väl fungerande regional utvecklingsstrategi måste utgå både från nationella riktlinjer och de strategiska prioriteringar som gjorts av kommunerna. Kommunernas prioriteringar måste alltså föras in i diskussionen om en strategi för "regionen".

Näringspolitik

Näringspolitik handlar idag i hög grad om att skapa bra produktionsbetingelser för företagen. Riskkapitalförsörjning, som i vissa skeden av ett företags verksamhet kan ha mycket stor betydelse, är ett exempel. Bland ett antal möjligheter som tas upp nämns en utökad lånegarantiverksamhet inom ALMI, vilket skulle tillföra småföretagen större lånevolymer. ALMI bör också kunna erbjuda förmånliga lån till unga entreprenörer. Regeringen avser att senare i år återkomma i riskkapitalfrågan, men föreslår redan nu att länsstyrelserna ges möjlighet att disponera anslaget "A1. Regionalpolitiska åtgärder" även till s.k. såddfinansiering.

Regeringen avser att för 1998 och 1999 anslå medel för att finansiera det nationella resurscentrum för kvinnor som byggts upp under de senaste åren och att stödja regionala resurscentra. I sammanhanget bör även nämnas att NUTEK går vidare med projektet affärsrådgivare för kvinnor och avser att utvidga antalet affärsrådgivare genom att erbjuda kommunerna i de geografiska strukturfondsområdena och i de tillfälliga stödområdena i södra Sverige att delta i ett tvåårigt projekt. I hela landet är det f.n. ca 110 kommuner som har affärsrådgivare för kvinnor.

Brist på riskkapital framförs ofta som ett hinder för tillväxt. Förhoppningsvis kan de föreslagna och eventuellt kommande åtgärderna i viss mån tillgodose småföretagens finansieringsbehov, vilket skulle underlätta kommunernas arbete för det lokala näringslivet.

Regional näringspolitik

Utgångspunkter

Staten avsätter resurser inom ett flertal politikområden som påverkar förutsättningarna för tillväxt och sysselsättning i landets olika delar. Därför bör en regional näringspolitik som syftar till samordning och effektivisering av näringslivsfrämjande åtgärder inom olika politikområden utvecklas.

Utgångspunkten för en sådan regional näringspolitik ska vara dels de nationella mål som gäller för respektive politikområde, dels de specifika förutsättningarna i landets olika delar.

Av de samlade resurser staten avsätter för regional utveckling (budgetåret 1998 drygt 70 miljarder kronor) har en del en mer direkt påverkan på näringslivets utveckling. Användningen av den delen, som kallas *det regionala tillväxtkapitalet*, bör i större utsträckning än hittills anpassas till det regionala och lokala näringslivets behov och förutsättningar.

I propositionen lämnas följande exempel på politikområden som på olika sätt medverkar till att förbättra näringslivets förutsättningar på lokal och regional nivå och som därför är viktiga i en samordnad regional näringspolitik:

Småföretagspolitik, designfrämjande, exportfrämjande, investeringsfrämjande, turismpolitik, teknikpolitik, de särskilda regionalpolitiska medlen, arbetsmarknadspolitiken, vuxenutbildningen, miljöpolitiken, kooperativ utveckling, samt jordbruks- och landsbygdsområdet.

Enligt regeringens bedömning finns inom dessa områden vardera budgetåret 1997 och 1998 ca 13 miljarder kronor som kan sägas tillhöra det regionala tillväxtkapitalet. Utslaget per län är det mellan 250 och 500 miljoner kronor.

Inom de nämnda politikområdena finns ett flertal ansvariga aktörer vars arbete styrs av olika regelverk. Riskerna för överlappning, ineffektivt resursutnyttjande, stelhet och bristande samordning är uppenbara. Därför bör administrativ samordning och olika aktörers möjlighet att erbjuda företagen "en dörr in" uppmuntras.

En brist i den statliga regional- och näringspolitiken som kommunerna ofta påtalat är dess dåliga anpassning till lokala behov. En centralt utformad politik kan inte tillgodose de skiftande krav som olika förhållanden ställer. Därför är det bra att de specifika förutsättningarna i landets olika delar nu tas till utgångspunkt för den nya regionala näringspolitiken. Det är viktigt att påminna om detta i det fortsatta utvecklingsarbetet.

Regionala tillväxtavtal

Den viktigaste förutsättningen för en effektiv näringspolitik är ett väl fungerande samspel mellan å ena sidan näringslivets efterfrågan på rådgivning, kompetensförsörjning, investeringsstöd m.m. och å andra sidan det ser-

viceutbud offentliga sektorn erbjuder. Därför bör den tillväxt- och sysselsättningsfrämjande politiken i ökad grad anpassas till de skiftande förhållanden som råder i landets olika delar.

En ökad delegering av ansvar och ökade möjligheter till flexibla lösningar på regional och lokal nivå ställer dock högre krav på mål- och resultatstyrning och på samordning av skilda aktörers planering, genomförande, finansiering, redovisning och utvärdering av insatser.

Mot den bakgrunden vill regeringen initiera ett program för utarbetande av *regionala tillväxtavtal*, i syfte att åstadkomma en bättre samverkan och helhetssyn mellan centrala, regionala och lokala aktörer för ökad tillväxt och sysselsättning.

Avtalens inriktning ska präglas av företagens efterfrågan och de regionala och lokala behoven av tillväxt- och sysselsättningsfrämjande insatser. Näringslivets medverkan är därför av avgörande betydelse.

Tillväxtavtalen är frivilliga.

Arbetet med tillväxtavtal ska samordnas på regional nivå. Regeringen kommer därför att under våren 1998 erbjuda länsstyrelserna och - i de fyra försökslänen - självstyrelseorganen möjlighet att initiera, driva och samordna arbetet.

En första uppgift för de länsstyrelser respektive självstyrelseorgan som avser att vara med, är att bjuda in "*det regionala partnerskapet*", d.v.s. näringsliv, kommuner, landsting, stiftelser, handelskammare, fackföreningar, representanter för lokala utvecklingsgrupper m.fl. att medverka.

Tillväxtavtalen ska godkännas av regeringen, som bedömer att de första avtalen kan träda i kraft den 1 januari 2000 och gälla i tre år. Den tidpunkten sammanfaller med inledningen av EG:s nästa strukturfondsperiod, vilket innebär att programarbetet vad gäller strukturfondsprogrammen bör kunna samordnas med utformningen av tillväxtavtal i berörda områden.

Framtagandet av tillväxtavtalen föreslås ske i tre etapper:

1. De länsstyrelser respektive självstyrelseorgan som antar erbjudandet ska tillsammans med det "*regionala partnerskapet*" *analysera* regionens styrkor, svagheter, möjligheter och begränsningar. De regionala utvecklingsstrategierna bör vara en naturlig utgångspunkt för detta arbete. Avtalets geografiska avgränsning avgörs av de parter som avser att ingå överenskommelsen. Ett avtal kan omfatta del av län, hela län eller olika former av länsöverskridande samarbete.
2. Analyserna läggs till grund för ett *programarbete* som ska resultera i målformuleringar och prioriteringar för de åtgärder som ska ingå i avtalet. Deltagande parter preciserar hur de avser att medverka till avtalens finansiering och genomförande. Regionens tillväxtkapital identifieras. Ökad kunskaps- och resurssamverkan mellan statliga aktörer, även centrala sådana, bör ske. De s.k. löntagarfondsstiftelserna bör också ses som potentiella deltagare i detta samarbete.

En viss flexibilitet i villkoren för hur resurser kan användas är en väsentlig förutsättning för ökad samordning och bättre anpassning till skilda förhållanden, liksom att beslut som rör medelsanvändningen fattas på lämplig administrativ nivå.

Därför avser regeringen att i samband med andra etappen ge de deltagande parterna möjlighet att lämna förslag som syftar till ökad flexibilitet i befintliga regelverk för tillväxt- och sysselsättningsfrämjande åtgärder. Berörda parter ska vara överens om förslagen. Regeringen återkommer med riktlinjer etc för möjligheterna att lämna ändringsförslag.

3. Med utgångspunkt från slutsatserna från den andra etappen kommer regeringen inför den tredje etappen att utfärda riktlinjer för hur *förhandlingarna* om avtalets slutliga innehåll ska genomföras.

För de parter som vill ingå överenskommelser med början år 2000 bör etapp ett och två genomföras under 1998. Förhandlingar om avtalens slutliga innehåll och finansiering sker under tredje etappen, i detta fall under år 1999. Förhandlingsarbetet kommer att slutföras i samband med att statsbudgeten för budgetåret 2000 fastställs. De delar som berör den statliga finansieringen ska godkännas av regeringen och i förekommande fall av riksdagen.

En effektiv näringspolitik förutsätter ett väl fungerande samspel mellan företagans behov och offentliga sektorns serviceutbud. Här har kommunerna en nyckelroll, eftersom de ofta har en nära kontakt med "sina" företagare. Det är alltså en viktig uppgift för kommunerna att i dialog med företagare fånga upp de frågor som är strategiskt viktiga för det lokala näringslivets utveckling, samt att föra in dessa frågor i de prioriteringsdiskussioner som förs både lokalt och regionalt.

Observera att avtalets geografiska omfattning avgörs av parterna själva. Detta öppnar möjligheter för de kommuner som i dag samverkar i mer eller mindre formella grupper, ofta av funktionella skäl, att ta upp diskussionen om tillväxtavtal för sina samverkansregioner. Detta torde ligga särskilt nära till hands i stora län, t.ex. Västra Götalands län och för gränsöverskridande samverkan som t.ex. i Bergslagen.

För de kommuner som vill ha en samordning av regional- och strukturfondspolitiska programarbetena är det tyvärr ganska bråttom i början av perioden. Det gäller att klara av större delen av etapperna 1 och 2 redan i år, för att komma i takt med budgetprocesserna. Detta gynnar naturligtvis de kommuner som redan har kommit långt i sin strategiska utvecklingsplanering. Avtalen är dock frivilliga och det finns alla möjligheter att återkomma senare. För de regioner som eventuellt inte träffar tillväxtavtal från den 1 januari 2000, kommer tills vidare regional- och näringspolitiken att i princip fungera som hittills.

Åtgärder för att få bättre balans mellan utbud och efterfrågan på arbetskraft - regionala kompetenscentra

Ett utvecklat samspel mellan utbildningsväsende och arbetsmarknad i nya samverkansformer bedöms vara av stor vikt i samtliga regioner för att komma tillrätta med flaskhalsproblemen på arbetsmarknaden. Syftet är att snabbare kunna identifiera specifika områden där det råder, eller befaras uppstå, brist på arbetskraft och ge berörda aktörer möjlighet att vidta åtgärder.

Regeringen anser att den tillväxt- och sysselsättningsfrämjande verksamheten i varje län bör förstärkas med *regionala kompetensråd*.

Rådens uppgift ska vara

1. att utifrån en samlad bild av de regionala utbildningsbehoven, med betoning på flaskhalsproblem, ge förslag på kort- och långsiktiga åtgärder utgående från arbetslivets behov,
2. att sprida information om och ge kunskap om förändringsprocesser, arbetsorganisations- och ledarskapsfrågor anpassade till de regionala och lokala förutsättningarna, samt
3. att följa upp de konkreta åtgärder och åtaganden som förslagen resulterar i.

Särskilt angeläget är det att ta vara på den kunskap om lokal efterfrågan och lokalt utbildningsutbud som arbetsförmedlingsnämnderna besitter.

I råden bör ingå

dels företrädare för näringsliv, offentliga arbetsgivare, och arbetstagarorganisationer,

dels utbildningsanordnare med ansvar för dimensionering och inriktning av utbildning.

Till den senare kategorin hör bl.a. företrädare för högskola, kvalificerad yrkesutbildning, kommuner, länsarbetsnämnder, samt beslutsgrupper för strukturfondsprogram.

Länsstyrelserna bör ingå, liksom självstyrelseorganen i försökslänen.

Om det bedöms nödvändigt ska råden knyta till sig arbetsgrupper, exempelvis för specifika branscher.

Regeringen avser att ge länsarbetsnämnderna i uppdrag att tillsammans med de parter som nämnts ovan besluta om vilken av dessa som ska ha till uppgift att samla relevanta aktörer till regionala kompetensråd. Det organ som tar på sig ansvaret bör också svara för nödvändig kanslifunktion.

Kommunförbundet stödjer tanken på ett ökat informationsutbyte för att förebygga och minimera flaskhalsproblem. Vi tror dock inte att uppbyggnad av nya strukturer är den bästa metoden, eftersom de lätt kan bli byråkratiska, tungarbetade och resursslukande. I stället förordar vi att man utgår från de organ som redan finns, framför allt

af-nämnderna, och successivt utvecklar informationsrutinerna till den nivå som är lämplig i varje län.

Program för regional näringspolitik och särskilda regionalpolitiska projekt

Riksdagen beslöt hösten 1997 att bemyndiga regeringen att disponera högst 500 miljoner kronor för att genomföra ett program för regional näringspolitik och särskilda regionalpolitiska åtgärder.

Inom Närings- och handelsdepartementet har tillsatts en särskild beredningsgrupp med uppgift att planera programmet.

Som viktiga områden för åtgärder har identifierats bl.a. insatser för

- att öka småföretags export,
- att öka de utländska investeringarna i Sverige,
- att öka näringslivets kompetens t.ex. genom användning av modern informationsteknik, samt
- att förnya arbetet med att stimulera tjänsteföretag att etablera sig i regionalpolitiska stödområden.

Härutöver övervägs bl.a. utvecklingsåtgärder för gles- och landsbygden.

Åtgärderna planeras att igångsättas successivt under 1998. I denna proposition nämnda belopp som avses tas i anspråk från detta program uppgår till sammanlagt 100 miljoner kronor.

Avslutande kommentar om kopplingen till försöksverksamheten med ändrad regional ansvarsfördelning

Försöksverksamheten med ändrad regional ansvarsfördelning i Gotlands, Kalmar, Skåne och Västra Götalands län har nu kommit igång. Den pågår till år 2002 och ska utvärderas av den parlamentariska regionkommittén (PARK), som ska lämna sitt slutbetänkande före oktober år 2000. Betänkandet förväntas sedan ligga till grund för förslag om den framtida regionala samhällsorganisationen.

Regeringens förslag i den nu framlagda regionalpolitiska propositionen innebär att kommunernas engagemang i det regionala utvecklingsarbetet kan förväntas öka. Kommunerna erbjuds att aktivt delta i arbetet med regionala utvecklingsstrategier och tillväxtavtal.

Med tanke på eventuella framtida förändringar i samhällsstruktur och rollfördelning är det angeläget att kommunerna kontinuerligt värderar sina erfarenheter av det regionala utvecklingsarbetet när det gäller möjligheter till inflytande, demokratisk förankring, effektivt resursutnyttjande, en tydlig ansvarsfördelning mellan olika offentliga aktörer mm. Därmed blir det möjligt att ta tillvara kommunernas erfarenheter av regionalt utvecklingsarbete såväl i försökslänen som i övriga delar

av landet, när den framtida regionala samhällsorganisationen ska formas.

För frågor eller synpunkter med anledning av detta cirkulär hänvisas till Johan Carlström, Christer Nyqvist eller Torgny Ljungkvist, som alla nås på telefon 08-772 41 00.

SVENSKA KOMMUNFÖRBUNDET
Sektionen för arbetsmarknads- & näringslivsutveckling

Lena Thalín

Johan Carlström